

समाप्तवान्फलं सम्यगाप्तवानित्यर्थः ॥ यद्यपि बहुचक्राक्षणे हरिश्चंद्रो ह वै धस ऐक्ष्वाको राजेत्यादिना हरिश्चंद्रयज्ञेशुनः पुच्छस्याजीगर्तिसुतस्य पशुत्वं प्राजापत्यादिस्तुत्याचमो
क्षः श्रूयते तथापि अंबरीषविषयमप्येतत् एतद्व्यामाण्यात् तन्मूलश्रुतिश्चान्वेष्येति बहवः ॥ केचित्तु हरिश्चंद्रपदं सादृश्यादंबरीष एव प्रयुक्तं ॥ अजीगर्तिपदं च ऋचीके प्रयुक्तं
श्रुतावस्मादेवोपबृंहणादित्याहुः ॥ २७ ॥ भूयः पूर्वतपसः पुत्रेषु क्रोधेन नाशात् क्रोधं न करिष्यामीति संकल्प्य पुनस्तपो करोत् ॥ २८ ॥ इति रामाभिरामे ० रा० वा० वा० द्वि

सच राजानरश्रेष्ठयज्ञस्य च समाप्तवान् ॥ फलं बहुगुणं रामसहस्राक्षप्रसादजं ॥ २७ ॥ विश्वामित्रोऽपि धर्मात्मा भूयस्तेपे महातपाः ॥
पुष्करे पुनरश्रेष्ठदशवर्षशतानि च ॥ २८ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० वा० द्विषष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ पूर्णे
वर्षसहस्रे तु ब्रतस्नातं महामुनिं ॥ अभ्यगच्छन्सुराः सर्वे तपःफलचिकीर्षवः ॥ १ ॥ अब्रवीत्सुमहातेजा ब्रह्मासुरुचिरं वचः ॥ ऋषिस्त्वम
सि भद्रं ते स्वार्जितैः कर्मभिः शुभैः ॥ २ ॥ तमेव मुक्त्वा देवेश स्त्रिदिवं पुनरभ्यगात् ॥ विश्वामित्रो महातेजा भूयस्तेपे महत्तपः ॥ ३ ॥ ततः
कालेन महता मेनका परमाप्सरा ॥ पुष्करे पुनरश्रेष्ठस्नातुं समुपचक्रमे ॥ ४ ॥ तां ददर्श महातेजामेनकां कुशिकात्मजः ॥ रूपेणाप्रतिमां
तत्र विद्युतं जलदेयया ॥ ५ ॥ कंदर्पदर्पवशा गोमुनिस्तामिदमब्रवीत् ॥ अप्सरः स्वागतं ते स्तुवस चेहममाश्रमे ॥ ६ ॥ अनुगृह्णीष्व भद्रं ते
मदनेन विमोहितं ॥ इत्युक्त्वा सा वरारोहा तत्रावासमथाकरोत् ॥ ७ ॥ तपसो हि महाविघ्नो विश्वामित्रमुपागमत् ॥ तस्यां वसंत्यां वर्षाणि
पंचपंचचराघव ॥ ८ ॥ विश्वामित्राश्रमे सौम्ये सुखेन व्यतिचक्रमुः ॥ अथ काले गते तस्मिन् विश्वामित्रो महामुनिः ॥ ९ ॥

षष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ब्रतस्नातं समाप्तव्रतं ॥ तपःफलचिकीर्षवः तपःफलं दातुकामाः ॥ १ ॥ ऋषिस्त्वम
सि अत्र राजशब्दानुपादानेन क्षत्रजातिविश्लेषः सूचितः ॥ २ ॥ ३ ॥ परमा रूपादिभिः सर्वोत्तमा ॥ अप्सरा इत्यार्षे ॥ ४ ॥ तत्र सरसि जलदेविद्युतमिव ॥ ५ ॥ कंदर्पक
तोदर्पोदमः ॥ ६ ॥ अनुगृह्णीष्व भोगदानेनेति शेषः ॥ वरारोहा श्रेष्ठजघना ॥ ७ ॥ पंचपंच दशवर्षाणि ॥ ८ ॥ ९ ॥